

Evropský soud pro lidská práva -
výkon rozhodnutí a jeho komparace s postupem Soudního dvora Evropské
unie

Diplomová práce Ivety Hilšerové se zabývá dvoukolejností ochrany lidských práv v Evropě a z toho vyplývající rozdílností výkonu rozhodnutí evropských soudních orgánů. V první části se zaměřuje na výkon rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva: Nejprve uvádí způsoby řízení před ESLP, jakož i charakteristiku jeho rozsudků, aby se zaměřila na samotný výkon rozhodnutí. Zde analyzuje postavení Výboru ministrů v tomto ohledu, kdy uvádí, že jeho role při výkonu rozhodnutí je primárně politická. Zmiňuje také Pravidla Výboru ministrů pro dohled nad výkonem rozsudků a podmínky smírných urovnání a ostatní relevantní dokumenty, a hodnotí význam Akčních plánů a zpráv, předkládaných Výboru. Dále se zaměřuje na úlohu Parlamentního shromáždění Rady Evropy, konstatuje, že jeho role je v při výkonu rozhodnutí ESLP spíše podpůrná. Aplikace čl. 8 Statutu Rady Evropy vůči státu, která ignoruje povinnost výkonu rozhodnutí Soudu, je dle I. Hilšerové ultimativním řešením, které má mj. za následek ztrátu možnosti ovlivňovat stav lidských práv v dané zemi. Podnětná je část věnovaná chybějícím odůvodněním části rozsudků ESLP týkajícím se výkonu rozhodnutí. Na tuto teoretickou část navazují kapitoly věnované výkonu rozhodnutí v ČR, SR a Rakousku, které vykazují řadu společných rysů a problémů.

Další část se věnuje výkonu rozhodnutí soudních orgánů Evropské unie v oblasti lidských práv v řízení o předběžné otázce a porušení povinnosti členským státem. Při srovnání obou systémů je třeba podtrhnout, že se zde jedná o analýzu rozhodnutí vůči členskému státu EU, nikoliv vůči aktům Evropské unie samé. Zde autorka konstatuje, že v případech nepřijetí opatření členským státem vyplývajícího z rozhodnutí soudního orgánu Unie, EU disponuje flexibilnějším katalogem opatření než Rada Evropy, např. možností uložení paušální částky nebo opakovaného penále. Tento systém I. Hilšerová považuje za efektivnější než hrozbu aplikací článku 8 Statutu Rady Evropy v případě rozhodnutí ESLP. Závěr práce shrnuje dílčí závěry a navrhuje kroky ke zlepšení úrovně výkonu rozhodnutí obou systémů.

Na závěr je možno konstatovat, že – jak ukazuje např. vývoj zákonodárství Ruské federace v souvislosti s výkonem rozhodnutí ESLP – je tematika práce více než aktuální. Také srovnání obou systémů je užitečné, neboť osvětluje nejrůznější možnosti, které mají nadnárodní soudní orgány k dispozici. Zpracování tematiky je pečlivé. Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze, dne 10. května 2018

Prof. JUDr. Mahulena Hofmannová, CSc.

podpis elektronicky: (mahulena.hofmann@uni.lu)